

UUTISKIRJE

Hei!

Joulun mentyä Ukarumpassa oli varsin hiljaista, sillä toria lukuun ottamatta koko keskuksemme on ”kiinni” joka vuosi yli joulun ja uuden vuoden pyhien kaksi viikkoa. Silloin sain keskittyä tulostamaan kylään vietäväksi kirkkokalentereita ja pyhäpäivien tekstivihkosia ja keräämään raamatunjakeita huhtikuussa nekin kielen läntisellä murrealueella pidettävälle kurssille, jolla käsitellään traumasta toipumista.

Palattuamme takaisin arkeen vauhtikin alkoi taas kiihtyä. Olin toivonut, että pastori Kaik vaimoineen olisi voinut tulla Ukarumpaan töihin viikoksi pariaksi, mutta niin ei käynyt, koska vaimolla on syöpä, ja he käyvät viikoittain lähimmässä kaupungissa saamassa jotain hoitoa hänelle.

Töistä ei kuitenkaan ollut pulaa. Olimme kuulleet jo joulukuussa, että Suomen suurlähettiläs aikoi tulla käymään ensimmäistä kertaa pitkästä ajasta. Vierailuohjelman suunnittelu aloitettiin tammikuun alkupuolella, ja suurin osa organisoinnista tuli minun kontolleni kentän ”vanhimpana” suomalaisena, joten kävin ahkeraa sähköpostikirjeenvaihtoa johtajiston edustajien, suurlähettilään alaisten, paikalla olevien suomalaisten ja muiden mukaan värväämieni henkilöiden kanssa, koska meitä suomalaisia aikuisia oli Ukarumpassa silloin vain seitsemän.

Suurlähettilään oli määrä saapua myöhään keski- viikkoiltapäivällä 22.1. ja lähteä aikaisin seuraavana perjantaiamuna. Kuka olisi häntä vastassa kiitoradallamme, toisi hänet yöpymään majataloon ja veisi takaisin kiitoradalle aikaisin perjantaiamuna? Torstaina aamupäivällä hänen oli määrä tavata johtajistomme, vierailu kielityön osastolla ja saada yleiskuva maan kielitilanteesta. Sitten hän tutustuisi Koulutuskeskuksen tiloihin ja siellä papuausiguinealaisille tarjottavaan kielityön opetusohjelmaan ja söisi lounaan koulutuskeskuksen ruokasalissa. Lyhyen tauon jälkeen hänelle näytettäisiin alakouluamme ja yläaste-lukiota, terveyskeskusta, kauppaa jne. Niissä olisi suomalaisia ja kaksi mukaan kutsumaani ”kunniansalaista” kertomassa työstään. Päivän lopuksi söisimme kaikki suomalaiset yhdessä illallista.

Itse olin vastassa suurlähettilästä keskiviikkoiltapäivällä ja osallistuin osaan seuraavan aamun ohjelmaa. Sitä jouduttiin rukkaamaan jonkin verran, kun lennostomme tarjosi vieraallemme edestakaisen helikopterimatkan lähiseudulle. Käynti aidossa papuausiguinealaisessa kylässä ja ihmisten kohtaaminen siellä taisikin olla hänelle päivän kohokohta. Muilta osin kaikki sujui hyvin, ja suurlähettiläs sai myönteisen ja hyvän kuvan työstämme ja elämästämme täällä.

Suurlähettilään vierailun jälkeen oli vain viikko aikaa seuraavaan seikkailuun. Suomen Lähetysseura järjesti Malesiassa viisipäiväisen kokouksen, jonne oli kutsuttu Thaimaan, Kambodžan, Nepalin, Hongkongin, Taiwanin ja Papua-Uusi-Guinean työntekijät.

Lars Backström, Suomen suurlähettiläs Australiassa, Uuteen-Seelantiin ja Tyynen valtameren saarille

Etukäteen minua vähän arvelutti koronaviruksen mahdollinen vaikutus päivien pitämiseen, mutta järjestäjät eivät olleet huolissaan. Lähetysseuran toisen lähetin Hilikka Armisen ja minun piti lähteä matkaan maanantaina 3.2., mutta edellisenä keskiviikkona Papua-Uusi-Guinean maahanmuuttoministeriö kielsi maahantulon kaikista Aasian maista, välilaskut mukaan lukien. Eli jos lähtisimme Malesiaan, palatessa meitä odottaisi 2-3 viikon karanteeni jossain. Tämä ajatus ei oikein kiehtonut minua.

Torstaina jännitettiin, tulisiko lähdöstä mitään, sillä kansainväliset lennot piti peruuttaa viimeistään perjantaina. Onneksi tuona aamuna tuli tieto, että määräys koski vain niitä, jotka olivat olleet Kiinassa viimeisen kahden viikon aikana, eli saimme mennä suhteellisen luottavaisina siihen, että pääsisimme myös takaisin.

Lähdimme kotoa klo 6 maanantaiamuna, lensimme pääkaupunkiin Port Moresbyyn ja vietimme päivän kansainvälisellä lentokentällä, koska lentomme myöhästyi 4 tuntia teknisen vian vuoksi. Sen vuoksi myöhästyimme myös jatkolennoltamme Malesiaan. Onneksi Singaporessa oli kenttähenkilökunnan edustaja vastassa jo portilla. Hän auttoi meitä saamaan koneeseen nousukortit tiistaiaamun lennolle ja vei meidät odotustilaan, jossa sai syödä ja oikaista itsensä muutamaksi tunniksi liian lyhyelle sohvalle, vaikkei pimeyttä ja hiljaisuutta ollutkaan. Aamulla lensimme ongelmitta Penangiin ja pääsimme hotelliimme lepäämään ja nukkumaan, sillä itse kokous alkoi vasta keskiviikkona. (Koska Papua-Uusi-Guinean lentoja ei ole joka päivä, olimme Malesiassa vähän pitempään kuin useimmat muut osanottajat, mikä ei yhtään haitannut minua.)

Kokousohjelma sisälsi mm. koulutuspäivät ja keskustelua työhyvinvoinnista ja työturvallisuudesta. Oli myös virallisia ja epävirallisia neuvotteluja eri ihmisten kanssa työhön liittyvistä asioista ja keskusteluja lähettitoverien kanssa aterioilla ja vapaa-ajalla.

UUTISKIRJE

Meitä oli yli 30 paikalla, joten oli mielenkiintoista jutella muissa maissa toimivien lähettien kanssa. Valitettavasti koronaviruksen leviämisen vuoksi osa Hongkongin läheteistä joutui lähtemään kesken pois mennäkseen pakkaamaan tavaransa ja lähtemään maastaan pois niin kauan kuin se oli vielä mahdollista.

Hilkan ja minun lähdössä Malesiasta oli oma draamansa. Kun menimme lentokentälle, paluulento-varauksiamme Singaporeen ei löytynytäkään! Ne oli peruutettu, koska emme olleet olleet alkuperäisellä lennollamme Penangiin maanantai-iltana. Onneksi näyttären tiistaiaamun koneeseen nousukorttia ja myös varaustani Singapore-Port Moresby paluulennolle saimme virkailijat vakuutetuksi siitä, että olimme todellakin lentäneet heidän yhtiönsä koneella Penangiin, ja he varasivat meille paikat seuraavaan Singaporeen menevään koneeseen. Kaiken tämän jälkeen paluu Papua-Uuteen-Guineaan seuraavana aamuna oli jo helppoa; piti vain täyttää yksi lisälomake ja vastata muutamaan kysymykseen, eikä edes lämpöä mitattu. Mutta olimme kyllä lopun uupuneita, kun pääsimme vihdoon kotiin Ukarumpaan myöhään iltapäivällä.

Kaikkien näiden viime viikkojen jännittävien tapahtumien jälkeen melkein oikein odotan paluuta takaisin normaaliin elämään ja lähtöä kylään ensi viikolla. Toivottavasti tästä kyläjäksosta tulee hyvin tylsä, että saan vain rauhassa tehdä töitä eikä mitään muuta tapahdu. Jos Kambe-rouva on paikalla, voimme tarkistaa joitain Toipuminen traumasta -kurssin

raamatunjakeita, sitten saattaa loppuun Heparalaiskirjeen tarkistus ja seuraavaksi tarkistaa Paavalin kirjeitä tessalonikalaisille ja Timoteukselle. Muussa tapauksessa jatkan työtani Pietarin 1. kirjeen kanssa ja sitten aloitan Roomalaiskirjeen työstämisen.

Heleitä helmikuun päiviä toivottaen

Kiitosaiheita

- 📖 hyvä terveys
- 📖 rentouttava joulutauko
- 📖 Heparalaiskirjeen, 1. ja 2. tessalonikalaiskirjeen, 1. ja 2. Timoteuskirjeen ja 1. Pietarin kirjeen parissa tehty työ
- 📖 kirkkokalenterin ja pyhäpäivien tekstien tulos-tus saatu valmiiksi
- 📖 suurlähettilään vierailu sujui hyvin
- 📖 matka Malesiaan onnistui kuin onnistuikin

Rukousaiheita

- 📖 lohdutusta ja rohkaisua pastori Kaikille, jotta hän voisi jatkaa tärkeää työtään nekin kielen käännösprojektissa, vaimon parantumisen valmistautuminen kylämatkaan, asettuminen elämään siellä 19.2.-1.4. ja kaikkien laitteiden toimiminen hyvin
- 📖 käännöstyön edistyminen
- 📖 toipuminen traumasta -kurssi läntisellä murrealueella 20.-27. huhtikuuta

Näkymä hotellin aamiaispöydästä

Katri Linnasalo - Papua-Uudessa-Guineassa Wycliffe Raamatunkääntäjien työyhteydessä vuodesta 1984, nekin kielen parissa vuodesta 1988.

Summer Institute of Linguistics (SIL-PNG), PO Box 1-131, Ukarumpa, EHP 444, Papua New Guinea
kännykkä +675-70945628, katri_linnasalo@sil.org

Suomen Lähetysseura, PL Box 56, 00241 Helsinki, www.mission.fi

Wycliffe Raamatunkääntäjät, Yliopistonkatu 58 B, 33100 Tampere, info@wycliffe.fi, www.wycliffe.fi

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetykseura.fi

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA